

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. —
Fél évre 3 ft. —
Évnyelvre 1 ft. 50 kr.
Előfizető lehet csupán a kiadó hivatalnál B.-Gyarmaton.
A lap szállítási részére s a nyitlathoz való utazásról a költségek a szerkesztőre hárulnak.

NÓGRÁDI LAPOK

ES

HONTI HIRADÓ

politikai, társadalmi, s közgazdasági hetilap.

Hirdetések díja:

Öt hasábos petit sor 5 kr
Bélyeg minden bejelentésnél 30 kr
Nyitlathoz garmond sora 30 kr
Hirdetéseket felvesz a kiadó. Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.
Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

B.-Gyarmat, 1876. júli 6.

A kataszter kérdéséhez.

Midőn a magyar pénzügyminiszter a földadó szabályozásról szóló törvényjavaslatot a magyar országgyűlés elé terjesztette, kétségek nélkül mind a javaslat készítésénél, mind pedig annak törvényerőre emelésénél a cél az volt: hogy az adózás igazságosabb alapra fektetessék, és másodsorban: hogy ez által az állam bevételi — tekintve az állam tulajdonított kiadásait — szaporítsassanak.

A kormány és törvényhozásnak ezen intézmény daczára a magyar földbirtokos osztály zilált anyagi helyzetének — nem talált ellenszerevet; sőt a magyar földbirtokos osztály készséggel működött közre, hogy a tényleges birtok viszonyoknak megfelelő földadókataszter létesíttessék; a kormány felhívására készséggel megalakultak az illető kerületi járási és községi bizottságok, s még azt is szívesen elfogadták: hogy az új kataszteri munkálatok a községi bizottságok által az egyes községek költségén készíttessenek el.

A kormány is megiette ez intézmény végrehajtása iránti intézkedéseit; felállított egy óriási költség apparátust valószínűleg azon reményben, (?) hogy az új adóalap gyorsan lesz kimutatva, s ennek alapján az adó is kivetve, a mi által egy tekintélyes összeg fog befolyani az államnak folytonos deficittel küszködő pénztárába. Ámde a mi kormányunk ezen téren is az experimentálók paripáján lovagolt és lovagol, s a gyakorlati eredmény, mely pedig az intézmény „sine qua non“-ja kell hogy legyen marad jámbor ohajtásnak, s a kitűzött cél elérve nem is lesz; mert a kilitásba helyezett s egyszerű kezelés által tényleg be is folyandott adóösszelet felemészti ez a csiga lassúsággal működő költséges gépezet, mely fennáll minden egyébért inkább, csak azért nem, a miért felállították.

Indokoljuk ez állításunkat!

A földadónak már az évben az új földadó-kataszter szerint kellene befolyani; meg valószínű-e ez? erre nézve szolgáljon tájékoztató a tények megdöntöhetetlen lokigája. Az új adó munkálatok ugyan is csak annyiban léteznek ez idő szerint, a mennyiben azokat a községi bizottságok elkészítették; sok helyütt pedig a munkálatok alapjánál szolgáló 1857-ik évi kataszteri fölmérések hiányában, — a mennyiben azokat a községi bizottságoknak rendelkezésére sem bocsátották — el sem is készültek, s ekképen sem a felülvizsgálatok, sem a tiszta jövedelem megállapítása, sem pedig ennek alapján az adó kivetés meg nem történetik, annál kevésbé folyhat be az állami pénztárába.

Hogy mit csinálnak a becsülőbiztos urak? — tisztelet a kivételnek — az lehet hivatalos vagy akár nyitlathoz is; sennyi minden esetre tény: hogy mióta a kataszteri igazgatóságok fennállnak, — annak közegéből a járásukban fekvő községek legnagyobb része egy hírmondót sem látott, akár azért, hogy a községi bizottságokat megsürgessék, vagy a mi a legfőbb teendőjük lett volna; hogy azokat a minisztérium által kiadott kataszteri utasítások gyakorlati keresztül vitele iránt némi felvilágosítással látták volna el.

És ez a gépezet, elmúlt egy óvo, hogy minden gyakorlati eredmény nélkül szaporítja az állami kiadásokat; és még több mint bizonyos, hogy évek fognak elmúlni, míg egy egy bizonyos munkálat fog a bürokratismus ezen egy kis parányi gőzt is nélkülöző gyárából kikerülni, s akkor is ott leszünk, a hol állunk most: hogy tudillik az adófizetők terhei szaporodnak ugyan, de ez a szaporodás nem az állami deficitet fedezésére, hanem a gépezet fenntartására megy fel, s igen nagy a valószínűség, jó hogy szerencse lesz: ha az állam pénztára a földadó eddigi összegét fogja élvezhetni. Ilyen gazdálkodási rendszer mellett pedig a deficit elenyészni nem fog, s az adófizető nagy közönség pedig kénytelen lesz Ciceróval feljajdulni: „quousque tandem abutere — patientia nostra!“

Most lássuk, mi lett volna a gyakorlati eredmény, egyszerű, minden bürokratismust nélkülöző eljárás mellett Csak egy adó községnek új

földadó munkálataira hivatkozunk s az előttünk fekvő adatokból fogunk következtetést vonni, s ezen következtetésünket teljes nyugodtsággal adjuk a közvélemény bírálata elé.

E község az 1852-ik évben készült földadó kataszteri telekkönyv szerint ez ideig fizetett földadót:

a. 2373 hold szántó föld, 813 hold rét, és 2316 hold legelő, s így összesen 5502 kataszteri hold után; a községi bizottság által a jelenlegi állapot szerint készített munkálat alapján pedig fizetne:

4115 hold szántóföld, 37 hold kert, 150 hold rét és 1371 hold legelő, összesen pedig 5663 hold után; tehát egy községben 161 hold többlet van, így a régi helytelen osztályzat mellett is tetemes adó többlet mutatkozik; emellett fogva bebizonyított tényképen tekinthető, hogy az odóalap az egész országban mindonült ezen vagy még nagyobb arányban szaporodik, s a régi tiszta jövedelmi fokozat szerint eszközöltetnék is, — természetesen a jelenlegi művelési ágak meghatározásának tekintetbe vételével, — már magában véve óriási többlet folyhatna be még ez évben az állami pénztárába, s a fent említett költséges gépezet kiadott összeg tiszta nyereséggé válna tekinthető.

Már pedig: ha a jövedelmi adóbevéltési irokon lehet hivatkozni a bevallónak polgári becsületére, hogy jövedelmei adót valljon be ott, a hol olyan nincs mennyivel inkább lehetett volna hivatkozni itt a polgári becsületre: hogy a földadó-alapot elkészítő bizottság ezen különben is közhelyességgel találkozott intézményénél legjobb tudomása szerint járjon el: derítse ki igazságosan a tényállásnak megfelelő helyzetet; veaso ki még ez évben a régi tiszta jövedelmi fokozat szerint a közadót, hogy az még ez évben befolyhasson; jövőre nézve pedig a kerületi és járási bizottságok ellenörködése mellett teljesíttessék nek egy a polgári és hazafiai becsületre épített s a birtok termő képességének megfelelő igazságos új osztályzatok, s ekkor, nagyon kevés kiadással, a gyors és gyakorlati eredmény nem maradhatott volna el, míg a jelenleg fennálló kezelés mellett nem csak gyakorlati eredmény nem lesz, de az intézmény maga is népszerűtlenné és okszerűtlenné válik.

Már pedig állami és közgazdasági zilált viszonyainknál fogva nem egy cifra, complicált apparátusra, hanem lehető gyors és gyakorlati eredményre — pénzre — van szükségünk: és ily egyszerű eljárás mellett a mit kiadnánk a réven, megtartanánk a vámon, s azt érnék el: a mit egy mindig találó magyar közmondást tart: „Jobb ma egy veréb, mint holnap egy Tuzok.“

B.-Gyarmat 1876. július 6.

A miniszter tanács egyik legközelebbi ülésében tárgyalta a kis birtokosok országos földhitel egyesületét létesítő bizottságnak emlékiratát, illetőleg az annak kapcsán benyújtott földhitel szervezeti tervet és az annak megvalósításához okvetlen megkívántató kiváltságokat, s kedvezményeket. A kormány mint biztos forrásból értesültünk — elfogadta a tervet és kész megadni a kért 500,000 frtnyi állam segélyt olyképen, hogy ez összeggel belép az állam az alapítók sorába, emellett ki fogja oszkoztolni a törvényhozástól ugyanazon kiváltságokat, melyekkel a magyar földhitel intézet bár ajánlatánál elő fogja mozdítani a kész pénznek a leendő központi egyesület zálog leveleire convertálását, úgy szintén megígérte, hogy a közalapítványi pénzeknek ez egyesületnek zálog leveleibe leendő elhelyezésére figyelemmel leendő. Ezen kívül megadni kész a zálog levél — szelvény bélyegmentességet és biztosítani a zálog leveleknek közpénztáraknál ovadóknál vagy biztosítéskül elfogadhatóságát. A kormány némi módosításokat is hozott javaslatba, a melyeket azonban most egyelőre még nem lehet nyilvánosságra hoznunk, miután a létesítő bizottság kísérletet teendő a kormánytól azok egy részének elejtése céljából. — Most tehát el van érve a lehetősége ama nemes célnak, a melyet önzetlen hazafiak két évvel ezelőtt tűztek ki maguk elé, de a kormány és a törvényhozás támogatása nélkül sikeresen keresztül vinni képtelenek volnának. Mi — kik elejétől fogva mostanáig

hajthatatlan következetességgel védjük ez ügyet, örömmel vesszük tudomásul a siker híret és reméljük, hogy ha az „ige“ tovább lesz, az oly művészek igérkező hatása, melyet ez új intézménytől joggal várunk, nem fog sokáig késni. Ha a kormány példáját követné minden tehetősa a hazának és akkor a kívánt alapítványi tőke rövid időn össze lesz hordva. Mi egy pillanatig sem kételkedünk abban, hogy a földlőről jövő bizalom nagy bizalmat fog ébreszteni országúszert, sőt ama reménnyel kecsegtetjük magukat, hogy a nemzet felismerve kötelességét, s a nép erkölcsi értékének növelése, a takarékoság ébresztése, a zilált hitelviszonyok szemléltése, az uszora szörny végleges letiporása, a nép jólét emelése és az adó öröknek fokozása céljából lelkes áldozatkészséggel fog járulni a célba vett nemzeti közintézmény megvalósításához.

Tanúgy.

Vizsgák. A b.-gyarmati közs. áll. elemi iskola négy osztályában a nyári vizsgák f. hó 3-án és 4-én tartattak meg. — A tapasztalt eredmény igazolta ez iskola életrevalóságát, s azt, hogy a tanúgy terén — a rendezetlenebb felekezeti iskolák mellett első sorban van hivatva városunkban az általános művelődés alap elemeit megteremteni. — Ez iskola ugy a tanyanyagra, mint a tanúgyre és mintaszerű berendezésre nézve a felekezeti iskolák mellett jóval kimagaslik, a tanulók szép száma pedig tanúsítja hogy a szülők, átértve a kor kívánalmait, oda adták gyermekeiket, hol valóban művészen haladhatnak előre. A tanulók összes száma 140, kik közt ág. 46, izr. 42, róm. kath. 38, helv. hitv. 4, g. k. 10-nek vallása nem derített ki. Az egyes osztályok általában jól vizagáltak, kiemelendő a magyar nyelv és értelem gyakorlatok, melyekben a tanulók kitűnő sikert tanúsítottak, úgy szintén a 3-ik és 4. osztályokban a számtan és földrajzban is szép siker koronázta a buzgó tanúgy fáradságát. — A testgyakorlatokban és énekben kifejtett ügyesség és képzettség pedig a várakozást is túlhaladta. Az ének tanításban Chikány Mihály igazgató tanár ügyessége felett a jelen voltak elismerésüket nyilvánították.

A b.-gyarmati polgári iskola első osztályának első vizgái f. hó 4-én kezdettek meg s f. hó 7-én délután fejeztettek be. Kezdetnek elég volt a siker, mit épen a kezdet rendszertelensége mellett a tanítványokkal elérni lehetett. A tananyag sok volt, sőt a mathesisből a tanítványok értelmi tehetségét meghaladó mennyiség vételeit keresztül a buzgó tanár, Tomcsko Nándor úr által, s ez volt oka annak, hogy hibátlan feleletet még a legjobb tanulók részéről sem lehetett hallani; ennek oka abban is rejlik, hogy a tanulóknak nagy hallgatóság előtt, midőn különben is nem kevés félsz fogja el őket, rögtönzött kérdésekre kellett felelniök. Hogy jövőre igazságosabban elbíráthatók legyenek, ajánljuk az ügy nevezett s c h a e d a h t z á s t, miben, ha van is egy kevés fatalitás, de nem ad alkalmat szeszélyes kérdésekre. — A tanulók haladásának nagyobb ellenörzése s igazságos osztályozása szempontjából pedig az iskolászék szakértő tanárokat küldjön ki s általában különbséget tegyen azon megszokott vizgásmódszortól, mely az elemi iskolában divik, s mely a vizga általános megbírálására vonatkozik csupán, nem pedig az egyes tanulók képzettségének helyes classifikációjára. A magyar nyelv alapelemeiből a vizga kitűnően sikerült; annak tanára Chikány Mihály, oly alaposan tanította tárgyat, hogy az elismerést méltán megérdemli. A tanulók száma ez évben 44 volt-ha nem remélhető, hogy a szám jövőre jóval megzaporodik, ezek közül 3 kitűnő, 6 jóles, 22 kielégítő, 8 bukott 4 kilépett, egy magán tanuló volt. A második tanfolyam szeptember 1-én veszi kezdetét; a nyelvészeti és történelmi állomás betöltésére a pályázat már ki van hirdetve, a folyamodványok augusztus 18-ig az iskolászékü ölnökhöz benyújtandók; a választás ugyanazon hó 20-án fog megojteni.

A losonezi állami gymnasium a föméltóságú vallás- és közoktatási miniszter ur június hó 26-án 11996 sz. a. kelt rendelete folytán fokozatosan gymnasiummá egészítettetvén ki, ugyanott 1876. szeptember 1-én az V. osztály megnyitattik.

A népkönyvtárak ügyében.

Népkönyvtárak létesítése érdekében már többszörösen, különösen lapunk ez évi első számaiban szólaltunk fel. Ez az ügy azonban azon dolgok közé tartozik, melyeket először felemlíteni nem lehet. Az ily ügyet mindig kell sürgetni, valahányszor alkalom kínálkozik rá, s minthogy megtestesítése hosszabb időt is okozott igénybe venni, és sokszor legalább azoknak emlékébe visszahozni, akik belátják fontosságát és érdeklődnek iránta.

A népkönyvtárak vagy akár községi könyvtárak ügyét mi haladásunk és művelődésünk érdekében föltette fontosnak tartjuk. Igen kívánatos volna, hogy a lelkes hazafiak közül minél többen magukévé tennék az ügyet, és létesítése körül sziveskednének fáradozni. Sok helyütt csak a kezdet nehézségeinek leküzdése szükséges, hogy aztán egy pár üzenetlen ember munkálkodása folytán a legszebb övényen induljon.

Azon rossz anyagi viszonyok, melyekben edes hazánk már évek óta él, mondják nekünk legjobban, hogy sok tekintetben hátravagyunk, s annak folytán kétszerez erővel kell iparkodnunk az előhaladásban, s megragadni minden eszközt, mely bármiképpen van hivatala a baha sorsát jobbra fordítani. Hogy iparunk sem azon fokon áll, melyen mi annyira szeretnénk látni, ennek oka is egyrészt az értelem csiszolatlanágában rejlik, s az ehhez szükséges különféle ismeretek hiányában népünk azon rétegeiben, melyek kezük munkája után élnek meg.

Nagyon természetes tehát, hogy mitsem óhajtanánk ószintebben, minthogy hazánkban egyetlen egy község sem legyen, melynek kis könyvtára ne volna, s hogy minden községben találkoznék egy néhány lelkes hazafi, ki ennek létesítésében, fenntartásában segédkeget nyújtson. De van itt még más kérdés is, melyre határozottan és őszintén megfellelünk. Nem elég az, hogy könyvtára legyen minden községnek, ennek felállítására előtti tudni kell milyen az a könyvtár? Azt körülbelül mindenki tudja, hogy nagyobb városokban nincs hiány könyvtárakban, minden valamire való városban van egy-kettő. De valljuk meg őszintén, a községek kivétel nélkül regény kötetekből állanak, — tehát tisztán mulattatásra, szórakoztatásra szolgálnak, — valami népszerűen irt tudományos munkának olvasása, valami nagyobb községben is alig jut eszébe az egyiknek, másiknak, — regények olvasásában nincs közönség, ezekből nem igen művelődik valaki. Csak az utolsó évek könyveszetét kell egybevetni a külföldével s azt tapasztaljuk, hogy nálunk a népszerűen irt tudományos (különösen magyar) munkáknak nincs keletük, s Német, Angol és Franciaországban bámulatosan nagy mennyiségben kellnek a népszerűen irt tudományos értekezések (füzet alakban) és egész munkák is. Pedig valóban művelő hatásunk csak ezeknek van és művelődni, egyszerűen tanulni csak ezekből lehet. A köz-

ségi népkönyvtárak felállításánál tehát szükségesképpen arra kell gondolni, hogy milyen művekből álljon. Szükséges lesz tehát óvatosan és tapintatosan eljárni. — Kezdeményezésnek azonban okvetlenül meg kell történnie. Nagy és szent hivatás jutott a falusi lakosoknak, tanítóknak, de tiszta meggyőződésből mondják, hogyha ezekben csak némi buzgalom és jóakarát van, ők buzditásaikkal, jóakaró tanácsaikkal képesek köznevelők művelődés iránti közönyét megtörni. De csak is ők képesek. — És ha erősen akarják, köznevelők szivesen hajlik szavukra és ők méltókká teszik magukat a nemzet hűlájára.

Nem kevésbé fontosnak tartjuk a nyilvános népszerű előadásokat, hatalmas tápot nyer ez által az olvasás iránti inger. Az olvasási kedvet pedig okvetlenül ébresztetni kell. Az olvasás gépies tudása maga még nem elegendő az ügyességre. Népiszkolainknak a tekintetben is jobb jövőndő állapotok lehetőségét kell előkészíteniük. Szükséges az olvasmányok megértésére hatni, hogy a népiszkolából kikerülő földművelő fiu, az olvasási vágyat és kedvet már innen vigye ki magával az életbe, mert ugyan szerzett tudományának kevés haszna van, ha később pihenő óráiban más könyvhez nem nyúl, miut az álmoskönyvhöz, vagy valami ponyvairodalmi termékhez. Ugy látszik, hogy népünk hátramaradásánál nem mindenben népünk maga az oka s a község értelmesei nem igen felvilágosítólak hatnak. Pedig milyen áldásdús termés magvait vetethetnek ők el egy kis buzgalom és jóakarát mellett. Tegyen tehát mindenki valamit, aki népünk jobb jövőjében hisz és remél. Az együttes törekvés legyőzi az akadályokat.

Gazdaszat.

A gabona pusztító futó bogár és irtásának ismertetése.

Az idei gabonavetések az ország több részében egy, a gazdaközönség előtt a még kevésbé ismert rovar, a gabona-futó bogár (*Zabrus gibbus*) pusztította.

Ezen rovar példányai több vidékről a földművelési minisztériumhoz beüldetvén, közöltettek a magyar-óvári gazdasági akadémia szaktanáraival, a kik ez ügyben következő körülményes jelentést tettek, melyet nevezett minisztérium a gazdasági egyesületeknek és lapunknak is ismertetés végett megküldött.

E bogár nálunk mindig nagyobb tért foglal el, az idén többiek közt Győr, Mosony, Sopron, Temes, Bars és Zemplén megyében lépett fel pusztítólag.

A bogár a futó bogarak családjához tartozik, melynek káros voltát sok ideig nem hitték a szakemberek, míg végre többeknek pontos kutatása és megfigyelései minden kétségen kívül helyezték, hogy a bogár nemcsak nem hasznos, hanem felette káros. Az ivarérett állatnak — a bogárnak — hossza

15 mm., szélessége 6—0.5 mm. Gyors mozgása, 5 láb tarsusa, csápjainak alakja után könnyű felismerni, hogy a futó bogarak családjába tartozik. Többi rokontól abban különbözik, hogy torpajza széles, púpos, egész testalkata tojásdad idomu, hosszukás, nehézkes. Felső oldalán sötétbarna, fekete, alsó oldala különösen pedig a lábai vörösesek. A csápok a torpajza hátuljára érnek. A fedőszárnyak mélyedéseikben pontozottak, mely pontokat azonban szabad szemmel nem láthatni mindegyiknél egyformán jól, a nagyító üveggel azonban mindegyiknél fellelhetők. A bogár körülbelül június elején, közepén jelenik meg: nappal buvóhelyeken, kövek göröngyök stb alatt tartózkodik és a gabona szárán ül, a teljes gabonát pusztítja.

A bogár pusztítása ez ideig csak a rozsa és buzára szorítkozik, különösen a még teljes gabona szemeket szereti, de ilyenek hiányában a már keményebeket is megrágja. A párosodás szinte ez időre esik, a peték a földben rakatnak le; az álcák még ugyanazon évben kikelnek, — mátegy aratás után. Az álcza élénk mozgása által hamar szembe öltik; feje fekete vagy sötétbarna, igen jól kifejlett rágókkal, teste 12 gyűrűből áll, az első gyűrű nagyobb a többinél, és oly fekete, mint a fej, a 2. és 3. gyűrű felső oldalai egészen barnák, világosabak a fejtől, a többi gyűrű legöböljüitett élte barna négyzűggel bír a felső oldalon; mely négyzűgeknek szürkés fehér foglalatja van, a test két oldalán szintén barna pontok láthatók. A lábak világos sárgások, a test nyulánk, egy kisső laposra nyomott, meglehetősen egyformán széles, csak a végső gyűrű vékonyodik el egykissé, ezen két hátsó nyújtvány is látható a felső oldalon. Az egész lárvá viaszfényűvel bír, csak kevés szőrűzött. Fejlődése tartalmát illetőleg régebb, különösen német etnomologusok azt három évre teszik, az utabban általunk is több év óta folytatott megfigyelések után majd teljes biztosággal mondhatni, hogy fejlődésére csak egy évet igényel. Bizonyítja azt azon körülmény, hogy tavasszal mindig csak egyforma nagy álcákat találunk, holott ha a fejlődés három évre terjedne, különféle apróbb és nagyobb álcáknak kellene jelen lenni. Az álcák közül többet szobában megfelelő körülmények között tartva, azok miut bebábozták magukat, s a júniusban megjelent bogarak petéket is raktak. A petékből kikelt álcák azonban később tönkre mentek, s azért nem constatálhattuk a fejlődés megfigyelése által, hogy mily hosszú időt igényelnek kifejlődésükre.

Az álcza nappal a földben tartózkodik; függélyes lyukakat ás magának a gomba tövében, a lyukak mélysége változik a lárvá kora s az idő szerint, fiatalok csak a föld felső rétegében, az idősebbek mélyebbet, a tél beállta előtt szintén mélyebbet mint nyáron át. Az álcza nem a gomba gyökerét pusztítja, — mint azt sokan hitték, — hanem a levelet, s a

TÁRCZA.

A hűtlen asszony.

Öt magában —
Bágyadt szemét földre szegzi,
Széttitált haj, sapadt arczal,
Szívét kín és bá övedzi.

Szent az eskü
Mint férjének oltárnál tett,
Ez veri fel álmaiból...
Esküjéhez hűtelen lett.

Ami a nő
Glóriáját szentté tette:
Az asszonyi ékes pártát
Sárba dobta, elvetette.

Az emberek
Megvetéssel néznek rája,
„Oh adj halált én Istenom!”
Ez utolsó, legbóbb vágya.

De ir nem jő;
A hűtlen az ég sem szánja,
Zordon gondolatul nyúl a
Törböz, hogy szívébe mártja.

De a jó férj
Még szánja a tévedt szívet,
Elveszi a gyilkos vasat,
Kibékül... és mindent feled.

Egy öreg téli öltöny viszontagságai.

(Régi diákéletből.)

P-ban történt a most már utólag bohóságosnak látszó historia. Tudvalevő dolog, hogy magas egyéniség volt már ősapam szépapja, ki nem kevésbé tragicus végzetel dicsekedett, mint szegény felöltöm, melynek, hogy pár szót szenteljek, kegyeletes gondolatnak látszik nekem; mondom említett uraság bórihorgas legény vala, s így nem csoda ha rajtam is be-

teljestült a példabeszéd jelen esetben átkos igazsága, midőn azt mondja; „az alma nem esik messze fájától”

Csakugyan beteljestült ez rajtam is, noha annyiban még sincs igaza az felébb elejtett mondanaknak, a mennyiben testro ugyan nem, de lakhelyemre nézve mégis meglehetősen hosszú maeskaugrára találtam elszenderülési óscim fészektől akkor, midőn hazáról a baha közepéről a sors a nyugati határszélre kilobbezott. Igaz különben, hogy nem én hanem a tenirt felöltő képezi leírásom tárgyát, de a mily igaz, hogy a fenemlített öltöny mint posztó engem soha nem látott — már akár physically, akár úgy érve mint magam értem, — oly igaz az is, hogy életem azon időbeli minden mozzanata annyira összefügg boldogult, de életében soha boldog nem volt kabátommal, hogy jelleuleg természetes személynemet a erédőből kivonni, jelen historiából kivenni, vagy az egészről elkülöníteni valóságos hereulsi munka volna, azt csak hadd halljuk a miut jön.

Holdvilágos téli este vala. Szobánkban, mely tágasságra nézve vetekedett bármily táncsterem öblével, hárman lakánk, ő volt az egyik, ki említettem este a világot nyaka közé véve, járta egyik társát a másik után, hogy honn fagyos szobánk jége alu! valami barátságosabb kandallojú diákkamarara falai közé meneküljön. Lehet, hogy célját érte, lehet azonban, hogy P. utcait szaladgálja keresztül-kasúl, de annyi mindenesetre áll, hogy dolga jobban folyhat mint nekem, s mellettem egy ágyban didergő osztálytársannak szegény Jausi barátomnak.

Reszketasz Jausi, fázol ugy-e? Bohó fiú! — hogy beéred vékony pokrocnunk még vékonyabb melegével, csak arra kell gondolnunk, hogy szomszédunk kutjában a békáknak még keservesebb mulatságuk lehet a miénkél, hiszen a tél majd csak elmúlik valahogy s aztán majd ha a tavasz eljő, ne félj elfagyott lábaink ujjai majd csak kiengednek s nem lesz nálunk bohóbb két legény széles a hazai gimnasiunokban.

Igaz, igaz; de míg téged boldog poétát a gondolat is felmelegit, addig hidd el nekem, hogy nekem még a gondolatom is oly jégburkot kapott, hogy azon likat a mennydörgős mennykő sem üthet.

A mennykőtől ugyan jelenleg nefélj édes cim-bora, az most legfeljebb azt a vad theologust környékezi, ki, az isten tudja hol kószál, s hol akar tul, tenni azon a másfél forinton, mit előbb örökre elzálogosított párnáért kapott a „Szeglet zaidótól.”

„Talán megint inni ment a szerencsétlen!” nyögé félíg kérdve feléle ágyam lakására. Feljött a hava lásd édesem, s ilyenkor a bódulás neki orvos-ság. Hadd tombolja ki magát, ő még fiatal ember — legalább még annak szereti magát nézni, — de mi az ő utjait nem fogjuk követni tudod-e Jausi?

Szó sincs róla, de nem is lehet; hanem az idő éjféli körül járó jó lenne ha a beszélgetés abba hagy-uak, mert különben holnap tíz órakor délelőtt is koránlani a reggelt.

Dictum. Servus moro! No legyenek álmaid, s egymásnak hátat fordítva próbálgattuk mint lehetno elaludnunk.

Nemsokára társam egyhangu szuszogása jelentő, hogy ő már tul van a földi réven. Magam is érzém, hogy idestova elalszom, ámbár szerettem volna harmadik seholnai zsarnokunkat bevárni, mielőtt elaludnám. De az csak nem jött, s mint rendes szokásom volt abban az időben, elkezdtem számlálni százig. Ennek a számlálgatásnak pedig reám az a különös hatása volt mindenha, hogy mikor már a kilenvenes szám körül jártam gondolatban, rendesen megakadt a gondolatom, azaz rendesen elaludtam. Így tettem tehát most is, előbb azonban megigazitgattam lábunkon levő már ezilőben „romlászak indult” kabátomat, nehogy annak a híres — gondolom — német írónak egészség-i szabályzatait megszegve, lábam áthűtsem; mi pedig rendesen az embort ágybaszorítja, hangzik pedig az a most érintett szabályka következőleg; „Tartad a fejed bidegen, a gyomrodát lágyan. (t. i. lágy meleg) A lábadat melegem, s uem nyögés majd az ágy-

Hírek.

még alig kikelt vetésen már megkezdik pusztításukat. A rágás módja igen sajátos, a mennyiben a levelet nem harapják vagy rágják el teljesen, hanem csak megrágják. A megrágott összegyűlödik néha csak az erezet marad hátra, az erezet közötti gyöngyös rész pedig ki van éve. Nagy kártékonyága ép a pusztítás ezen módjában leli magyarázatát, ha teljesen lerágnák a leveleket, akkor a növény új hajtásokat hozhatna, fiatalabb levéllel pótolná a lerágottat, így azonban újra nem hajt, hanem az egész lassankint tönkre megy. A pusztítás módja hozza magával, hogy sokkal többet tönkre tesz, mint a mennyit megemészt. Főképp a buzát, rozst és árpat támadják meg, a zabot állítólag megkímélik. A megtámadott helyek messziről nézve hasonlítanak tavasszal a fagy által megkárosított vetésekhez. Igen gyakran láthatni, hogy a tábla széléről nyomulnak folytonos pusztítás mellett mindig beljebb. Ezen esetben a szomszédos földekről, hol való, színdleg már elfogyott a táplálékuk, vándoroltak át.

A bobábozás májusban történik, bobábozás végeztet mélyebbre mennék a talajba. A báb színe sárgás, előre álló lábakkal.

Ellene leginkább okszerű vetéstörge által hathatunk.

Hazánkban bizonyos rovarok, mint épp az említett, vagy pedig a hesseni légy, különösen azért képesek oly nagy mértékben elszaporodni s oly nagy pusztításokat végbe vinni, mert gazdálkodásunk nagyon egyoldalú, csakis a kalászosokra alapított. Oly földeken pedig, hol a gabona után ismét csak gabona következik, a kalászosok ellenségei mindenkor feltalálják a lételükhez szükséges kellekeket. A szóban forgó rovar pl. győr- s mosonmogyósi gazdák, összhangzó nyilatkozataik szerint mindentől ott lépett fel előbb azokat a vetéseket pusztította el mindenek előtt, hol ősziről őszire vetetett. A hol tehát e rovar mutatkozik, ott elkerülhetetlenül szükséges, hogy okszerűbb vetéstörge tartassék meg. Ha csak lehetséges, nem kell gabona után gabonát vetni, semmi esetre sem szabad ősziről őszire vetni, mert különben állandó calamitáskép fog maradni a bogár az illető vidéken. Ha valahol már egyszer fellépett, ott csak is az álcák ellen lobet eredményeivel működni. Azon helyeket, hol fellépett, be kell keríteni 1% - 2 láb mély lehetőleg meredek árokkal, s ha olesón káphatni, meszet, ezt kell az árok fenekére hinteni, de kellő mélység betartása mellett, ezen utóbbi intézkedés el is maradhat. A bekerített területet jó felszántani, mert akkor előbb vége lesz az árokban, hol is - gyermekek által agyon taposhatók.

A szóban forgó bogár mindenesetre nagyobb figyelmet érdemel, mert valószínű, hogy az említett helyeken kívül másutt is fellépett, csak hogy talán a gomba kifagyásában keresték a baj magyarázatát.

A b.-gyarmati tűzoltó egyesület ma f. hó 9-én közgyűlést tart, melynek tárgya: az alapszabályok felolvasása, 4 tiszt választása, a gyakorlatok idejének meghatározása s egy az egyesület javára rendezendő táncmulatság rendezése fogja képezni. Csak a tűzoltó eszközök megszerzése s a meglévők kijavitása nem kevés gondot ad az egyesületnek. A kijavítás B.-Gyarmaton is eszközölhető, olesón; tudunkkal van itt egy ügyes gépész, ki arra készségesen vállalkoznék. Az egyesület végleges megalakulása előtt is szép élénkséget mutatott, mennyivel fokozottabb lesz az élénkség, ha a gyakorlatok elkezdődnek s a tűzoltóság kirukkol.

Ipolyságon a lefolyt héten tartattak meg az évi iskolai vizsgák és pedig úgy az elemi négy, mint az állami polg. jelenleg még két oszt. leány tanodában számosabb vendég közönség jelenlétében: mely örömmel látta, az ifjú nemzedéknek, többféle tantárgybani előmenetelt, s alkalma volt meggyőződni úgy a tanítók mint tanítandók ügy buzgalomáról. Az utóbbiak közt a főilem Varga Berta kisasszonyt illeti, kinek tapintatos vezérlete alatt áll az állami intézet. A zenében kiképzettéseket a leány növendékek Jancsó Róza kisasszonytól nyerik, ki maga is jelosom játéza a zongorát.

Az ipolysági műkedvelő társulat f. hó 9-re tervezett színi előadása, az ezen napon délelőtt tartandó lökiállítás, délután Tompán véghez menendő lö verseny, végre ezt követőleg este rendezendő nagyobb rendű táncszínelőadásoktól egyelőre elhalasztatott.

Szirákon a szirávidéki kiseddóvó egyesület holnap folyó hó 10-én délelőtti 10 órákor tartja rendezévi közgyűlést.

Sághy Mihály színtársulata e napokban érkezik B.-Gyarmatra, társulata 23 tagból áll, férfi tagok: Sághy Mihály, Nyíry Lajos, Péterdi Sándor, Halmay Ödön, Kétszeri József, Jámor György, Udvardi Jenő, Temesvári Zoltán, Szabó János, Tóth Sándor, Czákó Endre, Halmel Károly. Nők: Léopárdné K. Emilia, Sághyné, Pap Laura, Péterdiné, Kétszeriné, Temesváriné, Szatmári Róza, Virág Ilon és Katonáné.

Halálozások. Kannitz János, szécsényi ev. tanító f. év június 31-én Losonezon jobblétre szenderült. Az alig 22 éves ifjú a „Nyelvőrnek“ egyik munkatársa, — a tanítói karnak jellem, becsület, szakképzettség s folytonos tanítás és tanulásban egyik díszje volt. — B.-Gyarmaton folyó hó 5-én Fray Gyula 22 éves szép reményű papnövendék temetettet el Béke havaira!

Borzasztó jelenet színhelye volt F. Pribelen Laszkary Miklós úr háza f. hó 2-án. Ugyanis Laszkary György, az előbb említettnek fia, kin időközönként azon rögeszne vett hatalmat, hogy Etelka testvére egy gépet rejteget, mely minden szerencsétlenségeinek, melyek érték és érik — oka lenne, — revolverrel öt

szőr lött nevezett testvérebe. A szerencsétlen lány, kinek balesete közrészvételt keltett, mint az orvosok mondják, felgyógyult; a még szerencsétlenebb tettest másnap Budapestre az örültek házába szállították.

Azon szállongó hír, hogy a tűzoltóknak miniszteri rendelet által lenne betöltve az egyenruhán az aranyzsinór viselése, alaptalan. Furcsa is lenne ily kivánság!

Hogy fogják a rajt. Zsélyben a szomszéd meg hitta szomszédját, hogy fogjael raját mely, néhány poroz előtt történetesen egy boglyára szállt. A meglített szomszéd készségesen vállalkozott a feladatra, hanem előbb koményen megtöltte csibukját, azt meggyújtá s a szénaboglyára mázott, hol a füstöt tüzetül ugyan csak törökmodra fujta kifolá. A boglya azonban nem térte az eféle urbatvámságot, hanem lángba borult — s ami törökünk aligha nem hagyja ott a fogat, ha a közöllevő munkások az égő boglyát szét nem hányják s a basát ki nem szabadják. A novét elhalgatjuk e modern Alströmnek, ki a tűzmentességét pipaszóval keresi a boglyán. (Beküldetett.)

Szerencsétlen foghúzás. B.-Gyarmaton egy esinos fiatal ember fájós fogát ki akarván húratni, a helyett az ügyetlen... ki húzta az ép fogat s azzal együtt egy darab állkapcsa csontot. — Ilyen felsőcsér megérdemlé, hogy alkalmazták rá a tháliót: „fogat fogért“

Azok kedvéért, kik B.-Gyarmaton Stephány Ottó fényképész úrnál magukat lovetetni ohajtyák, közléstesszük, hogy folyó hó 17-én B.-Gyarmatról huzamosabb időre eltávozik, e szerint még e hét folytán felvételüket elfogad. — Az ügycs fényképész több kedves fényképe után szép emléket hágy városunkban.

Lapszemle. A „Felvidék“ című hetilap, mely Kiss Géza ügycs szerkesztése mellett sok jó szolgálatot tesz a felvidéken a magyarosodás ügyében, német mellék-lapját megszüntette.

A „Kecskeméti Lapok“ szerkesztését Széles József lemondása folytán Tassy Pál vette át.

A „Magyar ember könyvtára“ című füzet, melyet Pokorny Jenő szerkeszt, változatos tartalommal jelenik; de a reudetlen szétküldés miatt több előfizető panaszokodik.

Az „Egyetértés“ Miletics elfogatását alaptalanak és indokolatlannak találja.

A magyar írók leveleinek össze gyűjtési költségeire Bodnár Zsigmond Dr. Kiss Áron és id. Szinnyei József előfizetési felhívást küldött lapunknak. Ezen vállalatnak törekvés leendő a XVII és XVIII-ik százati írók irományait s az egyes családok könyvtárában levő okiratokat összegyűjteni és kiadni. Ezen levelek 20—25 nyolczadrét ivből álló kötetenként fognak megjelenni Egy kötet ára 3 frt. Az irodalom barátait felhívjuk e vállalat pártfogására. Mondanuk sem kell, hogy a vállalat biztos kezekben van. Az előfizetéseket id. Szinnyei Józsefnek az egyetemi könyvtárba küldendők.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ legújabbban megjelent 26-ik számának tartalma. — Szöveg: Jusuf Izzodin. — A kis Marie regője. (Költ. Karlovsky Endro.) — A jajos bácsi pipatoriuma. Vig beszély. (Gyürkőnyi A. Károly) Törökország népei s egymáshoz való viszonyuk. — A fővárosból: Háboru. (Porzó.) — Orosz mesék. — A kis grisette. Elbeszélés. (Sand György.) Folytatás. — Sakkfeladvány. — képrejtvény. — Szerk. üzenetek. — Rajzok; Jusuf Izzodin, török trónörökös. — A gyógyforrásnál. — Mestorségen alpesi levegő. — Mária-pócsi bicsujárók. — Előfizetni lehet e lapra a kiadóhivatalban Budapesten, Ferencz-öktore Athenaeum-épület. Negyedévre 2 frt. 50 kr. félévre 5 frt., egész évre 10 frt. Ajánljuk e lapot a t. olvasó közönség figyelmébe.

Az „Új idők“ című hetilap (divat-tárczával) e félévi, első száma a következő válogatott és érdekes tartalommal jelent meg: „Az egyház és a tudomány.“ II. Lang Henrikától; — Minden megjön idején (ered. költ.), Almandin. — A végzetes paripa (eredeti elbeszélés) Vértési Arnold. — „Heine“-ből, Benedek Aladár. — rózsza királynő, (Vacano Emil elbeszélése.) — Uti naplóból, Hatala Péter. — Az én édesem (eredeti rajz), B. Bütner Lina. — Az örömről, Janky György. — „Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek.“ — A borítékon: Divat-tárca, Hymon, sakk-rejtvény, képtárlány, (hármás jutalommal,) szikrák, a szerk. nyílt választai, vegyesek. — Ez elegans hetilap előfizetési díja júliustól kezdve (alábbszállítva) évnegyedre 2 frt., 10 kr., fél évre 4 frt., egész évre 8 frt. Egész és féléves előfizetők jutalomban is részesülnek. Kiadói és Szerkesztői hivatala: „Pest, papnövelde utca 3. sz. földszint jobbra. E lap valóban magamagát ajánlja s most már (olcsóságánál) fogva is méltó az elterjedésre. Szerkesztői Benedek Aladár.

Az „Apollo“ című zeneműfolyóirat ötödik kötete legújabbban megjelent hetedik számának tartalma: 1) Morcaude salon Zapf Antaltól. 2) Kél hallgatós magyar Csermáktól, zongorára átirta Wachtel aurot. 4) Vig nők között, polkamazurka Nagy Bélától. 4) Impromptu, Feigler Viktortól. 5) Két magyar népdal: I. Zsindelyezik a veszprémi kaszárnyát. II. Szép a viola Zongorára átirta Kapi Gyula. A borítékon: A zenétől ténolme. Kapi Gyulától stb. — Melegen ajánljuk ezen lézagpótló vállalatot a zene közönség figyelmébe. Az előfizetési ár egész évre 6 frt. félévre 2 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszereshető. Az előfizetés vidéken legezelszerűbben a postahivataloknál utalványozás utján eszközölhető, Budán, „Apollo“ kiadóhivatalában viziváros fő utca 220 sz. a. Minden előfizető megjelenti számát és kötetet ugyanott leszállított áron kaphat.

Egy igen jó házból való solid fiatalember alkalmazást keres valamely körjegyzőnél csekély feltételek mellett. Közvetit a szerkesztőség.

Felolós szerkesztő: Horváth Danó.

ban. Legalább én azt hiszem, alvó társam is azt mondta, hogy ez meglepően hü fordítása a német-eredetinek.

Azonban mi elaludtunk; azaz nagy én még ezután is ébren valék jó ideig, mert a könyveinket éjente látogatni szokott égerkék nemessmunkájának zörge-delmességét hallgattam még sokáig. Hallgattam mondom, mert felkelni s elzavarni a makacs rágesálókat sem harátságosnak sem tanácsosnak nem tartanám, mert... na de hiszen elég indoklás az, ha azt mondom, hogy lakszobánk alja kövő volt fagyva.

Aladtam; körülbelül egy óra lehetett éjfélt után, midőn lábamat fájni érezvén, felébredtem. Ágyunk végénél egy fekete alak állt. Kiáltanom annyit lett volna, mint alvó társamat felverni álmából s erre egy éjjeli ijesztő bizony már még sem kapacitálhatott volna. A helyett hát hogy kiálta: ék, ovatosan ki akarok kelni az ágyból, de a barna emberhez hasonló valami hirtelen nyakamba dobja azt, a minek hiányát lábamon előbb éreztem. Kigombolyítottam nyakamból a kalapot és — igaz nem oly lelki nyugalmommal, mint a hogy ezt itt írom — visszatóvén eredeti helyére lábainkra a felöltőt.

Az idegenre nézve pedig, kibén eközben kőszá laktársamra Tschekiangra ismertem, az egyszeri tót ember magyar mondókáját gondoltam magamban t. i. „Te se só, én se só, ügylesz jó. (Mi annyit akar jelenteni, hogy: ha te nem szólsz én se szólok)

Erre odajön hozzám Tschekiang s fülembé súgja „Szerencsétlen vagyok fú: s ha van benned egy csep emborszeretet, kisegítesz, kell hogy kisegíts a kátyúból, mibe ma keveredtem.“

Halljuk a szép szót, mondám.

Erre elpanaszolja, hogy pénzt elkártyázta, hogy egy pengő s ötven pengőt elpengőzte valamik lobajban; de reményét fejezte ki arra nézve, hogy még ma megfordulhat szerencséje, ha én úgy akarom, a mint ő. Én nem segíhetek rajtad atyámia, hiszen nekem sincs csak egy fillérem sem. Ne káromold az istent (soha ilyet! ő még az igazmondást is istenká-

romlásnak tartja) mondá, hiszen itt van ez a felöltőd, ezzel kisegíthetnél a bajból. Idestova kítavaszkodik s neked mint eddig is, épen nom lesz rá szükséged. Meg aztán én mondom ezt neked a gymnasistának, én a theologus.

Vigyon el a tatár gondolám, de mert láttam, hogy rajta van a játszhatnámsági nyavalya, azt mondtam neki, hogy vigye, ha már ez utolsó ösereklýemen is tul akar adni, vagy zálogítsa be, ha ugyan a szöglet zsidó ad neki rá valamit, mihez azonban legkisebb reményt sem nyújték neki.

Mily örömmel kápá hóna alá a szegény kabátot mily sietséggel futott tőlünk, arról fogalma csak neki lehet.

Nem mult azonban negyedórája, s visszatért az éji vándor, akkorát sohajta mikor a kftszöbön belépett, hogy csak úgy regett bele szobánk tökéletesen befagyott négy oldala.

Mondtam úgy-e, hogy ozért a zsidó sem ádszemmit?

Mondtad a gutát, hiszen te fú, ezen a jámbor gérokkon annyit a lynk, mint a pöhely, vagy mint az égen a csillag; a jámbor Szöglet zsidó majd kirepített vele egyült az ablakon. Nincs más mód, mint a takaródnunám is elzalogositanom; azért csak kapok tán két forintot; ez a hosszú tóga még majd nálam marad fú, jól lesz vele takaróznom.

És csakugyan vissza akarez még menni; áldjon meg az ég, fektüdjél le inkább. Nom szólt az istonész semmit; elmont s az éjjel a dunnája árát is elkártyázta; azóta az igaz magához tért; de az is igaz, hogy késő, — s a szegény kabátot, mely őt megtérít s melyet mindnyájan oly nagy becsben tartánk, tavasszal egy öreg koldusnak adtuk, ki még akkor is talált rajt valami megköszönni valót. Szegény áldott felöltöm, ez meg legyen a te epitaphiumod.

Derengő.

Hirdetmény.

A b-gyarmati „Takarék és hitelintézet részvénytársulat“ igazgatósága közhírré teszi, miszerint további intézkedésig a érték papirok utáni előlegeknél, valamint a kézi zálogoknál, e folyó évi január 1-től a kamatlábat 1%-tólival leszállította.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Haszonbérlet.

Nógrádmegye Ipoly-Kis-Kér községben 250 hold tagosított birtok, föld, rét, erdő és legelő, — gazdasági épületekkel több évek-re — haszonbérbe adandó. A vállalkozók bővebb értesítést nyerhetnek a helyszínén, vagy Losoncz-Kisfaluban.

Arlejtési hirdetmény.

A vallás és közoktatásügyi magyar királyi miniszter 1876. évi május hó 31-én 10435. szám alatt kelt rendelete folytán a B.-Gyarmaton szervezendő polgári iskola újbóli építése négyszögölenként 212 frttal számítva 38.976 forint 81 krajczárral előirányozva, és 18,000 forintnyi államsegéllyel engedélyezve lett.

Ezen építmény vállalkozás utjáni biztosítása végett 1876-ik évi július hó 12-én délelőtt 10 órakor B.-Gyarmaton a megyeház kis termében csak írásbeli zárt ajánlatok figyelembe vételével fog bizottsági tárgyalás tartatni, és a beérkezett írásbeli zárt ajánlatok a jelenlevők előtt nyilvánosan felbontatni.

A tervek, költségvetés, épületi leírás és építési feltételek 1876. évi június hó 16-ik napjától fogva a megyei alispáni i. odában megtekinthetők, és ugyanott átvehetők az írásbeli zárt ajánlati minták is.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, miszerint a fenn kitett napon és órában az előirányzott építési költség után számítandó 5%-töli bánatpénzzel ellátva a kifizűtt helyen vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jogérvényes írásbeli zárt ajánlatukat az 5%-töli bánatpénznek mel- léklése mellett az építési munkálatok biztosításával felruházott alulirt bizottmányhoz az árlejtési és építési feltételekben kikötött határidőig küldjék be.

Kelt B.-Gyarmaton, 1876. évi június hó 13-án.

Madách Károly,
alispán.

Karagyena Mihály,
másod tanfelügyelő.

KERTÉSZ és EISERT

Magyarországi, Horvátországi és Szlovénországi országok.
A cs. k. községi ügyelmébe ajánlják az egyedül való létesít
Dr. Pévre-féle szikviz önmaga készítéséhez ma-
gánzóknak legalkalmasabb
valódi

párisi szikviz-készülekeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.

A szikviz, mint kellemes, édes, egészséges, számos ese-
tekben orvosilag rendelt itál, már általánosan használatba jött.
Készítők ezek fő célja az, hogy kivéve a minden
egyre drágább mólókészítést, bárki képes készí-
menig friss, a gyártás készítésétől tisztább és olcsóbb
szikvizet készíteni, azonkél pedig perzsgőbor, málna-
viz, limonádé, s egyéb frissítő italok készítéséhez is al-
kalmosak.

A készülékek árai:

darabja	1	2	3	4	5	6	8	10	megszámlált
ár	10	12	14	16	18	20	24	28	—

Minél minőségű szerek 1 font széklettartalom
de 1 s negyed font széklet get tartalmú csomagokban
csomagokként 2 frttal számoltatnak.

Írásbeli megbízások utóvét mellett gyorsan
szállítanak, házhoz is csomagolással díj a gép országos
szállítás 50-75 kr.

Együttel ajánlunk Porlin és Angolok a legújabb gyártású széklet-
s tisztáltságnál fogva egészségesen ivóvizet tisztító és javító

vizzűrő készülékeinket,

melyek 2 lit 50 król 25 frig tartalmú készletben. Ezeknek rajzokkal
 ellátott kimerítő leírásával szívesen szolgálunk.

Özvegy Mesko Miklósnó esődtömögéhez tartozó Erdő-Tarcsa köz-
ségében fekvő két birtokrész az egyik 1200 □ öllel 426 hold gazdasági
épületekkel, a másik 1200 □ öllel 180 hold kiterjedésű lak s gazda-
sági épületekkel e folyó 1876. évi Szt.-Mihály napjától kezdve három
évre külön külön folyó évi július hó 20-án Erdő-Tarcsán reggeli 10 ó.
nyilvános árverés utján a scődválasztmány f. é. június 27-én kelt végzése
folytán haszonbérbe fog adatni. — Bővebb értesítést nyerhetni szóval
vagy bérmentesített levél által Okolicsányi József megbízott úrnál Erdő-
Tarcsán u. p. Szirák, kinél is a haszonbéri feltételek megtekinthetők. —
Erdő-Tarcsán 1876. évi július hó 2-án. — Halász Mózes esődtömög-
gondnok.